

FUNERAL PER MN. JOAN FARRÀS I TORT

El Burés // 6-4-2015

Dilluns de l'octava de Pasqua

El Dissabte Sant no vam poder celebrar la missa pel nostre estimat germà, Mn. Joan Farràs i Tort. El silenci de l'Església, en el dia en què Jesús reposava en el sepulcre, ens portava a celebrar les seves exèquies en la sobrietat pròpia de la litúrgia d'aquell dia de la gran setmana dels cristians. Avui, altra vegada, en aquest lloc tan estimat per Mn. Joan Farràs, el Burés, celebrem la missa en sufragi pel seu etern descans.

Si el Dissabte Sant ens portava a la sobrietat, en el dilluns de l'octava de Pasqua tot ens parla de la Pasqua de nostre Senyor Jesucrist. L'alegria desbordant de l'Església omple el nostre cor que, tot i el dolor de la separació pel traspàs del nostre germà, sap trobar la font de la joia profunda que brolla de la resurrecció de nostre Senyor Jesucrist.

La providència del Senyor ens porta a posar la mirada en Jesús. El Dissabte Sant, en Jesús mort i sepultat, i avui, dilluns de Pasqua, en Jesús ressuscitat, vencedor del pecat, de la mort, de l'inforn. No és això també el que us ajudava a fer en tot moment Mn. Joan Farràs? Ell, home ben arrelat en aquesta terra, estimador de la seva gent, servidor de tots aquells que el Senyor posava en el seu camí; ell, home amb cor de poeta, amb cor gran per a estimar; ell, sacerdot de Crist, sempre i en tot moment, en la seva llarga vida sacerdotal —seixanta-cinc anys de sacerdoci—, es va manifestar com el que era, servidor de Crist i de la seva Església, amb el neguit de servir al millor possible en els ministeris que, en l'obediència, l'Església li va encomanar. Aquestes parròquies de Sant Vicenç i de Sant Cristòfol de Castellbell, i la comunitat del Burés, heu tingut la gran sort que us ha servit un home que fins al darrer alè de la seva vida va voler ser sacerdot de Crist, servint-vos amb gran delicadesa i respecte, lluitant perquè els lligams d'unitat i de pau entre vosaltres fossin cada vegada més forts; però sobretot portant-vos, amb la delicadesa del qui vol el bé de les persones, al trobament amb Crist i amb la seva Església. Aquest és el cor del sacerdoti ministerial, d'aquells que han estat constituïts servidors de les parròquies i comunitats, essent transparència de Crist, Bon Pastor.

La finalitat d'aquesta eucaristia que estem celebrant —no ho oblidem mai— és la de demanar l'amor misericordiós per al nostre germà. Aquesta és la caritat que avui fem pel nostre germà. Ell ho ha fet per tantes i tantes persones, pels vius i pels difunts. Nosaltres ara, en caritat amarada d'esperança, preguem pel seu etern descans. L'esperança que mou la pregària cristiana és la certesa de l'amor misericordiós de Déu. Els qui hem rebut el gran do de la fe cristiana no podem deixar de mirar Jesús, el Fill de Déu, mort en la creu i ressuscitat el tercer dia d'entre els morts. Aquesta és la nostra gran i única esperança. No són les nostres obres les que ens fan plaents al Senyor. El que ens fa agradables a Déu és l'obra de la misericòrdia de Déu a favor nostre, a favor de tots els homes. Aquesta és la misericòrdia que demanem al Senyor per tal que purifiqui més i més el cor de Mn. Joan Farràs i el faci entrar, ja ara, a les estances de la vida per sempre, del goig que no s'acaba, de la pau que perdura, de l'amor que mai no mor.

La nostra pregària avui el que vol és oferir al Pare el sacrifici del seu Fill a favor de la humanitat. En cada missa Jesús s'ofereix per nosaltres. Aquesta donació de Jesús és font de misericòrdia divina. Però també la nostra pregària té la certesa de la

misericòrdia que ha actuat en el cor de Mn. Joan Farràs, de moltes maneres. Les obres de caritat i de servei, de donació i de lliurament manifesten que en el seu cor la misericòrdia divina que rebia del Senyor es feia misericòrdia envers els germans. El qui en la vida ha mostrat misericòrdia, en l'hora de la mort també tenim la certesa que aquesta misericòrdia l'ha acompanyat i l'ha fet hereu de la promesa eterna de vida amb Déu.

La primera predicació de l'Església, per boca de l'apòstol sant Pere, proclama la resurrecció de Jesús. Les seves paraules que hem escoltat en la primera lectura parlen de la certesa de l'obra del Pare a favor del seu Fill: *Déu no l'havia abandonat enmig dels morts ni havia deixat que es corrompés el seu cos*. Però també aquesta certesa ens porta a la certesa de l'obra de Déu a favor nostre. El sepulcre no és la nostra darrera estança. Crist, el primer, ha ressuscitat d'entre els morts. També nosaltres tenim l'esperança que el nostre pobre cos, que enterrem en la debilitat, ressuscitarà el darrer dia, quan Crist, nostre Senyor, es manifesti ple de glòria i de majestat. La resurrecció dels morts està ben unida a la resurrecció de Crist. Ens diu l'apòstol Pau: *Si no hi ha resurrecció dels morts, tampoc Crist no ha ressuscitat. I, si Crist no ha ressuscitat, la nostra predicació és buida, i buida és també la vostra fe... Si l'esperança que tenim posada en Crist no va més enllà d'aquesta vida, som els qui fem més llàstima de tots els homes* (1Co 15,13-14.19).

El nostre comiat a Mn. Joan Farràs no és un comiat per sempre. Tenim la certesa, que neix de la fe que porta a l'esperança, que ens retrobarem en la vida eterna. El seu cos, com també el nostre, serà fet semblant al cos gloriós de Crist ressuscitat. I tot el nostre ésser, cos i ànima, participarà de la vida per sempre amb Déu. Aquesta és la fe cristiana que confessa que Jesús ressuscità el tercer dia i que esperem la vida eterna i la resurrecció de la carn. El nostre amor envers el nostre germà s'omple de l'esperança de la vida eterna, i les nostres llàgrimes per la seva separació troben el consol de la certesa del retrobament per la misericòrdia del nostre Déu.

Aquest Jesús, doncs, Déu l'ha ressuscitat. Tots nosaltres en som testimonis, hem escoltat de llavis de Pere en la primera lectura. Amb aquestes paraules ens manifesta la certesa de l'Església que ha de viure sempre donant testimoniatge de Jesús mort i ressuscitat. L'aspecte de testimoniatge missioner forma part de l'Església sempre i en tot lloc. Mn. Joan Farràs va ser enviat a aquestes comunitats per l'Església per a fer-hi present la Bona Notícia de la salvació de Jesús. D'una manera o d'una altra el missatge de l'Església ressona contínuament per mitjà dels seus apòstols, dels seus enviats. El papa Francesc expressa amb aquestes paraules quin és el missatge primordial de l'Església, el que és en l'inici de l'anunci de l'Evangeli, però que ha d'acompanyar sempre tota activitat de l'Església: «Jesucrist t'estima, va donar la vida per salvar-te, i ara és viu al teu costat cada dia, per il·luminar-te, per enfortir-te, per alliberar-te» (EG, 164). Qui acull aquest missatge viu la conversió que porta a la vida. I tota la seva vida es va transformant i, al seu entorn, va apareixent, amb la seva vida i les seves obres, una cultura cristiana. Aquesta és la cultura cristiana que amara aquesta terra i que, amb persones com Mn. Joan Farràs, pren la bellesa de la paraula i la bellesa de l'obres de veritat i d'amor.

La fe es transmet dels uns als altres. La fe s'encomana, per la paraula i la vida. El nostre germà que ens ha deixat ha portat amb fidelitat la torxa encesa de la fe per encendre-la en el cor dels seus germans. I nosaltres, ¿serem capaços de no transmetre aquesta fe als altres, a tants que no coneixen Jesús i el seu amor? Que Déu no ho

vulgui; sinó que ell vulgui que siguem els testimonis de Crist avui, en el nostre món. Qui lluita per portar un germà al trobament al Crist serà d'aquells benaurats que viuen l'alegria d'evangelitzar i tenen la promesa de l'herència eterna.

Que santa Maria, Mare de Déu de Montserrat, que tantes vegades va mirar i invocar, i a qui va expressar el seu amor filial amb els poemes i els cants, el nostre estimat germà, Mn. Joan Farràs, li sigui en aquests moments mare de misericòrdia. Que l'acompanyi perquè rebi la corona dels qui han estat fidel servidors. Amén.